kasa — tullid ka temma sanna peále wiis meest, kes láksid; ja nemmad said, úhhe pitka kóit móda, mis laewa poolt nende wasto sadeti, senna, ja toit seált kahheksa meest máele.

Agga núúd ei julgend úkski temmaga taggasi kallada, ni wágga se nende ello peále olli hakkand. Ei muud nou siis meie Köstrile, kui et ta sedda pitka kóit, mis teise otsaga laewa kúlge jánud, ma kúlge kinnitas, ja úksi aino pati láks, isse ennast, sedda kóit móda, laewa pole tombades, senni kui ta jálle senna sai — ja seddawisi toi ta 37 innimest surma suust wálja. Ja, ikka peále katsutud abbiga todi móllematte laewadest 37 Kassakat ja 18 laewameest randa.

Kórge wois selle Köstri motte ollema olnud, kui ta need peástetud ennese úmber nággi — suur kui úks Jummala ingel seisis ta seál — ja meie Keiser Aleksander ja Temma Abbikasa Elisabet náitsid úlles, mis nisuggune mees maksab. Sest Keisri Praua lákkitas temmale kohhe essimesse mele heaks úhhe kuld tosi. Ja siis lákkitas Keiser temmale úhhe au-rahha, mis 25 kuldpenningit peab, ja au-paela kúlges kinnitnd on, ning tuhhat rubla, úhhe helde kirjaga. Selle au-rahha úhhel polel seisab Keisri ennese Kuio, ja teisel polel need sannad: „sel Kassosaatjal.“

Need tuhhat rubla ni hásti, kui se au-rahha ollid Kurama Kubberneri Herra kátte lákkitud, et temma neid selle Köstrile piddi andma. Sepárrast kutsuti siis sedda Köstrit Mito linna, Kuberneri ette. Ja keik tubba olli seál úllemid táis, kui ta omma halli tallopoia kuega senna sisse astus. Agga et ta kúl essimest korda seál linnas olli, ja nisuggust kórget seltsi ellades enne ei náind, seisis ta siiski seál nisamma priskeste ja ilmakartmata, nago olleks ta jálle merre peál olnud, náddalissi aitmas.